

6. november 2025

EM 2025/51

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi gennem en styrket og helhedsorienteret indsats for familier kan nedbringe antallet af anbringelser af børn udenfor hjemmet.

(Medlem af Inatsisartut Bo Martinsen, Demokraatit)

På vegne af Siumut vil vi gerne takke Bo Martinsen fra Demokraterne for at have fremsat dette forslag til debat på baggrund af et spørgsmål. Emnet, der er taget op, er vigtigt og relevant.

Når vi som samfund taler om, at vi har mange udfordringer, mener vi i Siumut, at det ikke er en overdrivelse.

Blandt de største udfordringer er, at rigtig mange børn er anbragt uden for hjemmet, og det ser ud til, at antallet fortsætter med at stige.

Ser vi på de seneste offentliggjorte tal, er der i dag ikke færre end 800 børn, som er anbragt uden for hjemmet, og dertil kommer, at et stort antal børn i øjeblikket bliver vurderet med henblik på mulig anbringelse – et emne, der for nylig også har været fremme i medierne. Derfor er der tale om et omfattende og meget omkostningstungt samfundsproblem.

Vi i Siumut mener, at målet om at nedbringe antallet af anbringelser bør have endnu større opmærksomhed, end det har i dag, og at vi har brug for alle de gode løsningsforslag, der findes.

For at få en dybere forståelse af det voksende problem begyndte vi allerede i sommer et arbejde i Familie- og Sundhedsudvalget, hvor vi blandt andet har forsøgt at afdække, hvor og hvordan disse sager typisk er særligt belastende.

Grundlæggende er det selvfølgelig forældrene, der er det centrale – og det er forældrene, der har det overordnede ansvar for, at barnet vokser op under trygge og sunde rammer.

Men vi må også huske, at mange forældre faktisk tager det ansvar på sig – og det skal vi anerkende og sige tak for.

Når det gælder anbringelser uden for hjemmet, sker det naturligvis først, når der ikke længere er andre mulige løsninger, men det er alligevel både beklageligt og sørgeligt, at der er så mange sager, hvor det vurderes nødvendigt at fjerne – eller midlertidigt fjerne – børn fra deres hjem.

Vi vil gerne takke de plejefamilier, som tager på sig det tunge ansvar, det er at tage sig af disse børn, og som udfører dette arbejde med stor ansvarsfølelse. Det samme gælder naturligvis også døgninstitutionerne.

Som vi allerede har nævnt, mener vi i Siumut, at alle gode initiativer, der kan bidrage til at nedbringe antallet af anbringelser, er nødvendige.

Vi mener, det er vigtigt, at nye forældre tidligt får god støtte, fordi det kan være med til at skabe trygge rammer for familielivet.

Vi i Siumut mener også, at gode beskæftigelsesmuligheder i alle byer og bygder er en vigtig del af fundamentet for et godt familieliv – det giver nemlig den stabilitet og det hjem, der er altafgørende.

Vi ved også, at mange af vores medborgere kæmper i livet – blandt andet som følge af udbredt brug af alkohol og euforiserende stoffer, og i nogle tilfælde også ludomani.

Alt dette har selvfølgelig også betydning for forholdene i hjemmet – og det fører i nogle tilfælde desværre til, at børn må fjernes fra hjemmet.

Derfor har vi behov for gode og effektive behandlingstilbud – for at give familierne mulighed for at vende tilbage til et godt og trygt familieliv.

Men vi ved også, at mange børn forbliver anbragt uden for hjemmet, ikke fordi forældrene ikke er parate til at tage imod dem igen, men fordi den offentlige indsats eller mangel på samme står i vejen. Dette er blandt andet dokumenteret i Inatsisartut Ombudsmandens årlige beretning, og det er dybt beklageligt, at nogle børn ikke kan vende hjem, selvom forældrene er klar til at tage imod dem.

Det er en alvorlig sag, og det er nødvendigt, at det bliver løst.

Det understreger, hvor vigtigt det er, at det offentlige har fagligt dygtige og kvalificerede medarbejdere.

Derfor mener vi i Siumut, at det er vigtigt, at de ansatte har de rette værktøjer til at løse deres opgaver, og at der ikke sker nedskæringer i relevante efteruddannelser.

Afslutningsvis vil vi i Siumut endnu engang understrege følgende. Det er forældrene, der har ansvaret for, at deres børn får en god opvækst.

Derfor vil jeg gerne citere vores kollega og nuværende formand for Inatsisartut, Kim Kielsen, som ofte har sagt følgende betydningsfulde ord:

"Forældre!

Jeres børn tilhører ikke det offentlige –

De er jeres.

Skabt i kærlighed,

De har brug for jer!

Lær dem livets vej."

Med disse ord ønsker vi fra Siumut en god og konstruktiv debat.

Anders Olsen

Siumut